

ГУЦАЛЮК ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ
ПОНОМАРЕНКО ВАДИМ ЮРІЙОВИЧ

АДАПТИВНІ ТА ДОПОМОЖНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕРГОТЕРАПІЇ

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО
ВИКОНАННЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ

*Затверджено навчально-методичною комісією психолого-природничого
факультету Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 2 від 05.02.2025 р.)*

Укладачі:

Гуцалюк Ігор Анатолійович – викладач кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії Рівненського державного гуманітарного університету.

Пономаренко Вадим Юрійович – викладач кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії Рівненського державного гуманітарного університету.

Рецензент:

Касянчук Віктор Миколайович – кандидат мед.наук, доцент, кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії Рівненського державного гуманітарного університету.

Навчально-методичні рекомендації розроблені для здобувачів вищої освіти спеціальності 227 «Терапія та реабілітація» з метою підтримки їхнього навчального процесу та професійної підготовки. Вони спрямовані на поглиблення знань щодо сучасних підходів до ерготерапії, а також на формування практичних навичок у застосуванні адаптивних і допоміжних технологій для покращення функціональних можливостей пацієнтів з різними порушеннями.

© Гуцалюк І.А. 2025
© Пономаренко В.Ю. 2025
© Рівненський державний гуманітарний університет 2025

ЗМІСТ

Змістовний модуль 1. Теоретичні основи адаптивних та допоміжних технологій в ерготерапії.....	4
Лабораторна робота № 1. Оцінка рівня функціональних обмежень	4
Змістовний модуль 2. Технології підтримки функціональної активності.....	8
Лабораторна робота № 2. Практичне ознайомлення з адаптивними пристроями для мобільності.....	8
Лабораторна робота № 3. Моделювання житлового середовища для людей із порушеннями мобільності.....	12
Лабораторна робота № 4. Тестування мобільних додатків та пристроїв для альтернативної комунікації	14
Змістовний модуль 3. Застосування допоміжних технологій.....	17
Лабораторна робота № 5. Аналіз ефективності адаптивних та допоміжних технологій у реабілітації.....	17
Лабораторна робота № 6. Вправи з використанням сучасних адаптивних технологій.....	20
Лабораторна робота № 7. Розробка індивідуального плану використання допоміжних технологій для пацієнта.....	23
Список рекомендованої літератури.....	26

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АДАПТИВНИХ ТА ДОПОМІЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ЕРГОТЕРАПІЇ.

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 1. ОЦІНКА РІВНЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ОБМЕЖЕНЬ

Мета роботи: Ознайомитися з основними методами оцінки функціональних обмежень у пацієнтів, навчитися проводити базову діагностику рівня функціональної активності та аналізувати отримані результати для подальшого використання в ерготерапевтичній практиці.

Обладнання та матеріали:

1. Оціночні шкали та опитувальники (Barthel Index, FIM, Lawton IADL тощо).
2. Динамометр для вимірювання сили м'язів.
3. Тестові матеріали для оцінки дрібної моторики (наприклад, тест Девіса).
4. Стандартні предмети для виконання побутових завдань (ложка, чашка, кнопки, гудзики тощо).
5. Відеоматеріали та кейси з пацієнтами для аналізу.

Теоретична частина:

1. **Поняття функціональних обмежень та їх вплив на повсякденне життя.** Функціональні обмеження — це порушення в здатності виконувати повсякденні завдання через фізичні, когнітивні або психосоціальні фактори. Вони можуть виникати внаслідок травм, захворювань, старіння або вроджених патологій. Вплив таких обмежень проявляється у складності виконання особистих та соціальних функцій, що знижує якість життя пацієнта.
2. **Основні шкали та методики оцінки функціонального стану пацієнтів.** Для визначення рівня функціональної незалежності використовуються спеціалізовані шкали:

- **Barthel Index** – оцінює здатність до виконання базових повсякденних активностей, таких як прийом їжі, одягання, переміщення, контроль за фізіологічними функціями тощо.
- **FIM (Functional Independence Measure)** – враховує моторні та когнітивні навички, визначаючи рівень самостійності в різних сферах.
- **Lawton IADL (Instrumental Activities of Daily Living)** – використовується для оцінки інструментальних активностей повсякденного життя, таких як приготування їжі, використання транспорту, керування фінансами.

3. **Використання адаптивних і допоміжних технологій у процесі реабілітації.** Допоміжні технології відіграють важливу роль у компенсації функціональних обмежень. Вони включають:

- **Технічні засоби реабілітації** (ходунки, милиці, інвалідні візки, ортези);
- **Електронні пристрої** (розумні протези, голосові помічники, спеціалізоване програмне забезпечення для комунікації);
- **Модифікація середовища** (пандуси, поручні, адаптовані меблі, спеціальні столові прибори). Використання цих технологій сприяє підвищенню рівня незалежності та покращенню якості життя пацієнтів.

Практична частина:

1. Ознайомлення зі шкалами оцінки функціонального стану та принципами їх використання.
2. Проведення оцінки функціонального стану у навчальній групі з використанням обраних шкал.
3. Аналіз та інтерпретація отриманих даних.
4. Формулювання реабілітаційного плану на основі результатів оцінки.
5. Заповнення таблиці результатів оцінки:

Пацієнт	Barthel Index (балів)	FIM (балів)	Lawton IADL (балів)	Сила кисті (кг)	Дрібна моторика (сек.)
1					
2					
3					

Завдання для студентів:

1. Заповнити шкалу Barthel Index для умовного пацієнта.
2. Провести тестування сили кисті за допомогою динамометра та зробити висновки.
3. Виконати тест на дрібну моторику та оцінити рівень складності для пацієнта.
4. Заповнити таблицю результатів та підготувати короткий звіт з аналізом отриманих даних.
5. Запропонувати адаптивні технології для покращення функціонального стану пацієнта.

Висновки:

За результатами лабораторної роботи студенти повинні зробити висновки щодо рівня функціональних обмежень пацієнтів, визначити основні фактори, що впливають на їхню самостійність, та запропонувати можливі шляхи покращення функціонального стану за допомогою адаптивних технологій та реабілітаційних методів.

Контрольні питання:

1. Які основні показники враховуються при оцінці функціональних обмежень?

2. У чому різниця між базовими та інструментальними повсякденними активностями?
3. Як результати оцінки можуть впливати на вибір допоміжних технологій?
4. Які методи оцінки можна використовувати для визначення рівня незалежності пацієнта?

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. ТЕХНОЛОГІЇ ПІДТРИМКИ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 2. ПРАКТИЧНЕ ОЗНАЙОМЛЕННЯ З АДАПТИВНИМИ ПРИСТРОЯМИ ДЛЯ МОБІЛЬНОСТІ

Мета роботи: Ознайомитися з видами адаптивних пристроїв для мобільності, їх конструктивними особливостями та принципами використання в реабілітаційній практиці. Навчитися оцінювати ефективність їх застосування у пацієнтів з порушеннями рухової активності.

Обладнання та матеріали:

1. Ходунки, тростини, милиці.
2. Інвалідні візки (механічні, електричні).
3. Ортези та екзоскелети.
4. Демонстраційні відеоматеріали щодо використання адаптивних пристроїв.
5. Опитувальники для оцінки зручності та ефективності використання пристроїв.

Теоретична частина:

1. **Адаптивні пристрої для мобільності: класифікація та особливості.**
Адаптивні пристрої допомагають людям з порушеннями опорно-рухового апарату або неврологічними розладами зберігати мобільність. Вони поділяються на:
 - **Опорні пристрої:** тростини, милиці, ходунки;
 - **Колісні засоби:** інвалідні візки, електроскутери;
 - **Ортези та екзоскелети:** спеціальні підтримуючі конструкції, що покращують функції опорно-рухового апарату.
2. **Вибір пристрою залежно від потреб пацієнта.** Підбір пристрою базується на:
 - Ступені порушення рухової активності;
 - Фізичних можливостях користувача;

- Середовищі використання (в приміщенні, на вулиці, змішані умови);
- Інших медичних показаннях (біль, м'язова слабкість тощо).

3. Роль адаптивних пристроїв у реабілітації. Використання цих пристроїв сприяє:

- Збереженню незалежності пацієнта;
- Покращенню безпеки пересування;
- Попередженню ускладнень (атрофії м'язів, контрактур, пролежнів);
- Психологічній адаптації до змін у русі.

Практична частина:

1. Ознайомлення з конструктивними особливостями та принципами роботи адаптивних пристроїв.
2. Випробування пристроїв у змодельованих умовах (пересування на рівній та нерівній поверхнях, підйоми та спуски).
3. Проведення опитування щодо зручності та ефективності використання пристроїв.
4. Заповнення таблиці оцінки ефективності:

Пристрій	Легкість використання (1-5)	Комфорт (1-5)	Функціональність (1-5)	Загальна оцінка
Ходунки				
Тростина				
Милиці				
Інвалідний візок (механічний)				

Інвалідний візок (електричний)				
--------------------------------------	--	--	--	--

Завдання для студентів:

1. Ознайомитися з будовою та принципом роботи кожного пристрою.
2. Виконати тестові завдання на пересування з використанням різних пристроїв.
3. Оцінити пристрої за критеріями зручності, безпеки та функціональності.
4. Заповнити таблицю результатів.
5. Сформулювати рекомендації щодо вибору пристроїв для різних категорій пацієнтів.

Висновки: За підсумками лабораторної роботи студенти повинні проаналізувати ефективність різних адаптивних пристроїв, визначити їхні переваги та недоліки для різних груп пацієнтів, а також запропонувати рекомендації щодо їх використання в реабілітаційній практиці.

Контрольні питання:

1. Які основні типи адаптивних пристроїв для мобільності існують?
2. Які фактори враховують при виборі пристрою для пацієнта?
3. Як використання адаптивних пристроїв впливає на якість життя пацієнтів?
4. Які переваги та недоліки має використання електричних інвалідних візків?

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 3. МОДЕЛЮВАННЯ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ЛЮДЕЙ ІЗ ПОРУШЕННЯМИ МОБІЛЬНОСТІ

Мета роботи: Ознайомитися з основними принципами моделювання житлового середовища для людей із порушеннями мобільності, навчитися оцінювати доступність житлового простору та розробляти рекомендації щодо його адаптації відповідно до потреб користувачів.

Обладнання та матеріали:

1. План житлового приміщення (креслення, макети або комп'ютерні моделі).
2. Вимірювальні інструменти (рулетка, лінійка, лазерний далекомір).
3. Каталоги та нормативні документи з питань доступності (ДБН В.2.2-40:2018).
4. Демонстраційні відеоматеріали та фото прикладів адаптованого житла.
5. Чек-листи оцінки доступності житла.

Теоретична частина:

1. **Концепція універсального дизайну та його значення.** Універсальний дизайн передбачає створення середовища, доступного для всіх людей, незалежно від їхніх фізичних можливостей. Основні принципи включають:
 - Гнучкість у використанні;
 - Простоту та інтуїтивність дизайну;
 - Мінімальне фізичне зусилля;
 - Розмірно-просторові характеристики, що відповідають потребам людей із порушеннями мобільності.
2. **Основні елементи доступного житлового середовища.**
 - **Вхідні зони та дверні прорізи:** достатня ширина дверей (не менше 90 см), наявність пандусів або підйомників.

- **Кухня:** адаптовані робочі поверхні, доступність побутової техніки.
- **Ванна кімната:** поручні, душові зони без порогу, достатній простір для маневрування.
- **Житлові кімнати:** розташування меблів із урахуванням потреб людей на візках.

3. **Методи оцінки доступності житлового середовища.** Існує кілька підходів до аналізу доступності приміщень:

- Візуальна оцінка;
- Використання чек-листів;
- Моделювання простору за допомогою спеціалізованих програм (наприклад, SketchUp, AutoCAD).

Практична частина:

1. Провести оцінку доступності вибраного житлового приміщення за допомогою чек-листа.
2. Виконати вимірювання основних параметрів житлового простору.
3. Визначити проблемні зони та запропонувати можливі способи їх адаптації.
4. Створити спрощену модель адаптованого житлового простору.
5. Заповнити таблицю оцінки доступності:

Параметр	Поточний стан	Рекомендовані зміни
Ширина дверних прорізів		
Наявність порогів		
Доступність кухонних поверхонь		
Висота розеток і вимикачів		
Наявність поручнів у ванній		

Завдання для студентів:

1. Провести оцінку доступності житла за чек-листом.
2. Виконати вимірювання та порівняти результати з нормативами.
3. Виявити та описати бар'єри, що перешкоджають мобільності.
4. Заповнити таблицю оцінки та підготувати звіт із пропозиціями щодо адаптації житла.

Висновки: За підсумками лабораторної роботи студенти повинні визначити основні перешкоди, що ускладнюють мобільність у житловому середовищі, та запропонувати заходи щодо їх усунення відповідно до принципів універсального дизайну.

Контрольні питання:

1. Які основні принципи універсального дизайну?
2. Які стандарти передбачені для забезпечення доступності житлових приміщень?
3. Які конструктивні елементи найбільше впливають на доступність житла?
4. Які технології можна використовувати для моделювання адаптованого середовища?

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 4. ТЕСТУВАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ ТА ПРИСТРОЇВ ДЛЯ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Мета роботи: Ознайомитися з мобільними додатками та пристроями, які використовуються для альтернативної та додаткової комунікації (ААС), навчитися оцінювати їхню ефективність та функціональність у реабілітаційній практиці.

Обладнання та матеріали:

1. Смартфони та планшети з встановленими ААС-додатками (наприклад, Proloquo2Go, CoughDrop, Snap Core First).
2. Спеціалізовані комунікатори (наприклад, Tobii Dynavox, GoTalk).
3. Опитувальники для оцінки зручності використання.
4. Відеоматеріали щодо застосування ААС у реабілітації.

Теоретична частина:

1. **Альтернативна та додаткова комунікація: визначення та значення.**
ААС (Augmentative and Alternative Communication) – це набір методів та технологій, які допомагають людям із порушеннями мовлення спілкуватися. Вони включають:
 - Використання жестів і символів;
 - Текстові або графічні комунікатори;
 - Синтезоване мовлення через мобільні додатки або пристрої.
2. **Класифікація ААС-рішень:**
 - **Низькотехнологічні:** картки з малюнками, комунікаційні книги.
 - **Високотехнологічні:** електронні пристрої з програмним забезпеченням для генерації мовлення.
3. **Фактори вибору ААС-рішень:**
 - Тип порушення мовлення (афазія, ДЦП, аутизм тощо);
 - Вікові особливості користувача;

- Простота використання та доступність інтерфейсу;
- Можливості налаштування та персоналізації.

Практична частина:

1. Ознайомитися з функціями ААС-додатків та пристроїв.
2. Виконати тестування обраного додатка/пристрою на основі запропонованих сценаріїв комунікації.
3. Провести опитування щодо зручності користування.
4. Заповнити таблицю оцінки ААС-рішень:

Додаток/пристрій	Простота використання (1-5)	Функціональність (1-5)	Персоналізація (1-5)	Загальна оцінка
Proloquo2Go				
Tobii Dynavox				
Snap Core First				
CoughDrop				

Завдання для студентів:

1. Ознайомитися з інтерфейсом та можливостями мобільних додатків та пристроїв ААС.
2. Виконати тестові сценарії комунікації.
3. Провести оцінку програмного забезпечення за визначеними критеріями.
4. Заповнити таблицю та підготувати висновки щодо ефективності використання ААС-рішень у реабілітації.

Висновки: За підсумками лабораторної роботи студенти повинні проаналізувати ефективність різних ААС-рішень, визначити їхні переваги та недоліки, а також сформулювати рекомендації щодо їхнього використання в реабілітаційній практиці.

Контрольні питання:

1. Що таке альтернативна та додаткова комунікація?
2. Які види ААС-рішень існують?
3. Які основні критерії вибору мобільного додатка для комунікації?
4. Як використання ААС може покращити якість життя пацієнтів?

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. ЗАСТОСУВАННЯ ДОПОМІЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 5. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ АДАПТИВНИХ ТА ДОПОМІЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕАБІЛІТАЦІЇ

Мета роботи: Ознайомитися з адаптивними та допоміжними технологіями, які використовуються в реабілітації, навчитися оцінювати їхню ефективність і вплив на покращення функціональних можливостей пацієнтів.

Обладнання та матеріали:

1. Технологічні пристрої та засоби допоміжної реабілітації (наприклад, ортези, екзоскелети, електростимулятори).
2. Мобільні додатки для моніторингу реабілітаційного процесу.
3. Опитувальники для оцінки ефективності використання.
4. Відеоматеріали щодо практичного застосування технологій у реабілітації.

Теоретична частина:

1. **Адаптивні та допоміжні технології: визначення та значення.** Ці технології спрямовані на підтримку, відновлення або покращення функціональних можливостей осіб із порушеннями здоров'я. Вони включають:
 - Ортопедичні засоби (ортези, протези);
 - Електронні та механічні пристрої (екзоскелети, електростимулятори);
 - Програмне забезпечення для реабілітації та моніторингу стану пацієнта.
2. **Класифікація адаптивних технологій:**
 - **Механічні:** ортези, ходунки, інвалідні візки.
 - **Електронні:** біонічні протези, нейростимулятори.

- **Програмні:** мобільні додатки, системи віртуальної реальності для реабілітації.

3. Фактори ефективності допоміжних технологій:

- Адаптація до потреб користувача;
- Зручність використання;
- Вплив на покращення рухової активності та якості життя;
- Тривалість адаптаційного періоду.

Практична частина:

1. Ознайомитися з характеристиками адаптивних та допоміжних технологій.
2. Виконати тестування обраного пристрою або програмного забезпечення на основі запропонованих сценаріїв реабілітації.
3. Провести опитування щодо зручності використання та ефективності технології.
4. Заповнити таблицю оцінки адаптивних технологій:

Технологія/пристрій	Простота використання (1-5)	Функціональність(1-5)	Вплив на реабілітацію (1-5)	Загальна оцінка
Ортези				
Екзоскелети				
Електростимулятори				

Завдання для студентів:

1. Ознайомитися з принципами роботи адаптивних та допоміжних технологій.
2. Виконати тестування технологій за визначеними критеріями.
3. Оцінити вплив на реабілітаційний процес.
4. Заповнити таблицю та підготувати висновки щодо ефективності використання технологій у реабілітації.

Висновки: За підсумками лабораторної роботи студенти повинні проаналізувати ефективність різних адаптивних технологій, визначити їхні переваги та недоліки, а також сформулювати рекомендації щодо їхнього використання у реабілітаційній практиці.

Контрольні питання:

1. Що таке адаптивні та допоміжні технології?
2. Які існують види допоміжних технологій?
3. Які фактори впливають на ефективність адаптивних технологій?
4. Як сучасні технології можуть сприяти реабілітаційному процесу?

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 6. ВПРАВИ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ АДАПТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Мета роботи: Ознайомитися з методиками виконання реабілітаційних вправ із використанням сучасних адаптивних технологій, оцінити їхню ефективність у покращенні функціональних можливостей пацієнтів.

Обладнання та матеріали:

1. Технологічні пристрої та засоби допоміжної реабілітації (наприклад, екзоскелети, електростимулятори, біонічні протези).
2. Мобільні додатки та програми для керування пристроями.
3. Відеоматеріали з демонстрацією вправ.
4. Опитувальники для оцінки ефективності виконання вправ.

Теоретична частина:

1. **Роль адаптивних технологій у реабілітації.** Сучасні технології дозволяють значно покращити процес реабілітації, адаптуючи вправи до потреб пацієнтів. Вони сприяють відновленню рухових функцій, зменшенню больових відчуттів і підвищенню рівня незалежності.
2. **Основні види адаптивних технологій для вправ:**
 - **Екзоскелети** – підтримують та відновлюють рухові функції.
 - **Електростимулятори** – сприяють активації м'язів.
 - **VR-технології** – моделюють безпечне середовище для тренувань.
 - **Роботизовані системи** – допомагають у виконанні складних рухів.
3. **Фактори ефективності виконання вправ:**
 - Індивідуалізація реабілітаційного процесу;
 - Регулярність та поступове збільшення навантаження;
 - Вплив на координацію та м'язову силу;
 - Мотивація пацієнта через інтерактивні технології.

Практична частина:

1. Ознайомитися з характеристиками адаптивних технологій для виконання вправ.
2. Виконати вправи за допомогою обраного пристрою або програмного забезпечення.
3. Провести оцінку ефективності вправ за визначеними критеріями.
4. Заповнити таблицю аналізу ефективності вправ:

Вправа/пристрій	Простота виконання (1-5)	Функціональність (1-5)	Вплив на реабілітацію (1-5)	Загальна оцінка
Екзоскелет				
Електростимулятор				
VR-тренування				
Роботизована рука				

Завдання для студентів:

1. Ознайомитися з методиками реабілітаційних вправ із використанням адаптивних технологій.
2. Виконати вправи з використанням різних пристроїв.
3. Оцінити вплив технологій на реабілітаційний процес.
4. Заповнити таблицю та підготувати висновки щодо ефективності використання сучасних адаптивних технологій у реабілітації.

Висновки: За підсумками лабораторної роботи студенти повинні проаналізувати ефективність різних адаптивних технологій у виконанні реабілітаційних вправ, визначити їхні переваги та недоліки, а також сформулювати рекомендації щодо їхнього застосування.

Контрольні питання:

1. Які основні види адаптивних технологій використовуються для виконання вправ?
2. Як екзоскелети та електростимулятори впливають на процес реабілітації?
3. Які переваги використання VR-технологій у фізичній реабілітації?
4. Які фактори впливають на ефективність реабілітаційних вправ із використанням сучасних технологій?

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 7. РОЗРОБКА ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПЛАНУ ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПАЦІЄНТА

Мета роботи: Навчитися розробляти індивідуальний план використання допоміжних технологій для пацієнта, враховуючи його функціональні можливості, потреби та реабілітаційні цілі.

Обладнання та матеріали:

1. Пристрої та засоби допоміжної реабілітації (ортези, протези, екзоскелети, електростимулятори).
2. Мобільні додатки для моніторингу реабілітації.
3. Опитувальники для оцінки стану пацієнта.
4. Випадки пацієнтів для аналізу.

Теоретична частина:

1. **Роль індивідуалізованого підходу у використанні допоміжних технологій.** Індивідуальний підхід у реабілітації дозволяє забезпечити ефективне використання технологій для конкретного пацієнта, враховуючи його особливості, рівень обмежень та цілі відновлення.
2. **Основні етапи розробки індивідуального плану:**
 - Оцінка потреб та функціональних можливостей пацієнта;
 - Вибір відповідних допоміжних технологій;
 - Розробка плану застосування;
 - Моніторинг ефективності та коригування стратегії.
3. **Фактори, що впливають на ефективність використання допоміжних технологій:**
 - Фізичні можливості пацієнта;
 - Зручність і доступність технології;
 - Психологічна адаптація до нових пристроїв;

- Тривалість реабілітаційного періоду.

Практична частина:

1. Ознайомитися з особливостями різних допоміжних технологій.
2. Проаналізувати клінічний випадок пацієнта.
3. Запропонувати відповідні допоміжні технології та обґрунтувати їх вибір.
4. Скласти індивідуальний план використання допоміжних технологій.
5. Заповнити таблицю аналізу індивідуального плану:

Пацієнт	Проблема	Запропонована технологія	Очікуваний ефект	План моніторингу

Завдання для студентів:

1. Ознайомитися з випадками пацієнтів.
2. Обрати та обґрунтувати допоміжні технології для кожного випадку.
3. Розробити детальний план використання обраних технологій.
4. Заповнити таблицю та підготувати висновки щодо ефективності розробленого плану.

Висновки: За підсумками лабораторної роботи студенти повинні навчитися аналізувати потреби пацієнтів та створювати індивідуальні плани використання допоміжних технологій, оцінювати їх ефективність та потенційні покращення у реабілітації.

Контрольні питання:

1. Які основні етапи розробки індивідуального плану використання допоміжних технологій?

2. Як правильно оцінити потреби пацієнта?
3. Які фактори впливають на вибір допоміжних технологій?
4. Як оцінити ефективність застосованих технологій у реабілітації?

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Майкова Т. В., Афанасьєв С. М., Афанасьєв О. С. Ерготерапія: підручник. – Дніпро: Журфонд, 2019. – 374 с.
2. Швесткова О., Свєцена К. Ерготерапія: підручник. – Київ: Чеський центр у Києві, 2019. – 280 с.
3. Чернігівська С. А., Канюка Є. В., Бакурізе-Маніна В. Б. Основи ерготерапії: методичні рекомендації. – Дніпро, 2019. – 129 с.
4. Мазепа М. А., Вовканич А. С., Тиравська О. І. та ін. Зарубіжний досвід викладання ерготерапії // Вісник Запорізького національного університету: зб. наук. статей. Фізичне виховання та спорт. – 2017. – № 1. – С. 137–145.
5. Мазепа М. Сучасна парадигма ерготерапії // Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура. – 2017. – № 25(26). – С. 174–180. 19. Інформаційні (інтернет) ресурси.
6. Engel J. M. Physiotherapy and ergotherapy are indispensable. Concrete prescription of remedies – without recourse. *Z Rheumatol.* – 2012. – Vol. 71, No. 5. – P. 369–380. doi: 10.1007/s00393-011-083.